

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5C/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614215185
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7614215185.5

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci navrhovateľa I. G. T.. XX.XX.XXXX H.Ú. D. G. T. D. T. M. XXX/XX U..Č.. D. H. T. H. X C. B. C. G. T.. XX.XX.XXXX H. D. Y. T. K. Š. XXXX/XX v konaní o určenie výživného, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi dlžné výživné za obdobie od 2.9.2014 do 31.1.2016 vo výške 1020,- Eur v lehote do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 2.9.2014 domáhal určenia vyživovacej povinnosti zo strany odporcu vo výške 250,- eur mesačne počnúc dňom 2.9.2014.

Vo veci tunajší súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 5C/66/2014-33 zo dňa 15.12.2014 v spojení s dopĺňacím rozsudkom sp. zn. 5C/66/2014-42 zo dňa 15.1.2015 tak, že zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľa sumou 50,- Eur mesačne od 2.9.2014, ktoré je povinný platiť vždy k 15-temu dňu v mesiaci k rukám navrhovateľa vopred. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Dlžné výživné od odporcu pre navrhovateľa za obdobie od 2.9.2014 do 30.11.2014 vo výške 150,- Eur povolil odporcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 20,- Eur splatných spolu s bežným výživným počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia pod následkami straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Uvedený rozsudok bol zmenený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Co/36/2015-58 zo dňa 27.10.2015 vo výroku o určení výživného tak, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľa 100,- Eur mesačne od 2.9.2014 do budúca, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Odvolací súd zrušil rozsudok tunajšieho súdu vo výroku o dlžnom výživnom, ako aj trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie.

Navrhovateľ uviedol, že výživné zo strany odporcu od 2.9.2014 mu bolo plnené len finančne formou poštových poukážok. Inou formou na jeho výživu od uvedenej doby odporca neprispel. Navrhol, aby odporca uhrádzal bežné ale aj dlžné výživné bankovým prevodom alebo priamo vkladom na jeho účet.

Odporca potvrdil, že za obdobie od 2.9.2014 na výživu navrhovateľa prispieval len zasielaním finančných prostriedkov poštou. Iným spôsobom na jeho výživu za uvedené obdobie neprispel. Poukázal na to, že je naďalej nezamestnaný a nemá z čoho prispievať na výživu navrhovateľa. .

Súd vykonal dokazovanie, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Odporca uhradil v prospech navrhovateľa výživné za obdobie mesiacov:

- február 2015 až máj 2015 výživné vo výške po 70,- Eur mesačne t.j. spolu 280,- Eur,
- jún 2015 až december 2015 uhradil výživné vo výške po 50,- eur t.j. spolu 350,- Eur
- január 2016 výživné vo výške 50,- Eur.

Spolu tak zaplatil za uvedené obdobie výživné vo výške 680,- Eur.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 3, 4, 5 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Co/36/2015-58 zo dňa 27.10.2015, ktorým bol odporca zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľa sumou 100,- eur mesačne počnúc od 2.9.2014 nadobudlo právoplatnosť dňa 30.12.2015. Predmetom tohto konania po rozhodnutí odvolacieho súdu bolo už len rozhodovanie o dlžnom výživnom zo strany odporcu pre navrhovateľa za obdobie od 2.9.2014 doposiaľ.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že odporca za obdobie od 2.9.2014 do rozhodovania súdu prispel na výživu navrhovateľa sumou 680,- Eur. Výživné bolo určené vo výške po 100,- Eur mesačne a teda mal na výživu navrhovateľa v uvedenom období zaplatiť sumu 1 700,- Eur (od 2.9.2014 do 31.1.2016 t.j. 17 mesiacov po 100,- Eur). Dlž na výživnom zo strany odporcu pre navrhovateľa za obdobie od 2.9.2014 do 31.1.2016 tak predstavuje sumu 1 020,- Eur (1 700,- Eur mínus 680,- Eur). Odporca poukázal na to, že je v súčasnej dobe nezamestnaný a nemá finančné prostriedky na úhradu výživného. Z uvedeného dôvodu, ako aj z dôvodu, že sa jedná o dlžné výživné za už uplynulé obdobie, splátky odporcovi povolené neboli. Súd však poukazujúc na ustanovenie § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporcovi zaplatiť dlžné výživné navrhovateľovi v dlhšej lehote a to lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že ide o pomerné vysokú sumu, ktorú je povinný odporca uhradiť mimo bežného výživného. Lehotu 60-tich dní súd považuje za dostatočnú na zabezpečenie sumy 1 020,- Eur a jej úhradu v prospech navrhovateľa.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Obaja účastníci mali v konaní len čiastočný úspech a preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Zb. v znení neskorších predpisov. Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, môže podať návrh aj na súdny výkon rozhodnutia.